

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 20. ožujak 2019. [\[Multimedia\]](#)

Budi volja tvoja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljajući naše kateheze o molitvi Očenaš danas ćemo se zadržati na trećem zazivu: „Budi volja tvoja“. Potrebno ga je čitati u jedinstvu s prvim dvama – „sveti se ime tvoje“ i „dođi kraljevstvo tvoje“ – tako da zajedno tvore triptih: „sveti se ime tvoje“, „dođi kraljevstvo tvoje“, „budi volja tvoja“. Danas ćemo govoriti o trećem.

Prije čovjekove brige o svijetu, postoji neumorna briga koju Bog pokazuje prema čovjeku i svijetu. Čitavo Evanđelje odražava ovaj zaokret perspektive. Grešnik Zakej penje se na drvo jer želi vidjeti Isusa, ali ne zna da se mnogo prije toga Bog dao u potragu za njim. Došavši do njega, Isus mu kaže: „Zakeju, žurno siđi. Jer danas mi je proboraviti u tvojoj kući.“ A na kraju izjavljuje: „Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!“ (Lk 19, 5.10). Eto *Božje volje*, one za koju molimo da se ostvari. Što je Božja volja utjelovljena u Isusu? Tražiti i spasiti ono što je izgubljeno.

I mi u molitvi molimo da traženje Boga urodi plodom, da se njegov sveopći naum spasenja ispuni, ponajprije u svakome od nas a potom u čitavome svijetu.

Jeste li razmišljali o tome što znači da me Bog traži? Svatko od nas može reći: „Ali zar Bog baš mene traži?“ – „Da! Traži tebe! Tražite mene“: traži svakoga ponaosob. Kako je samo velik taj Bog! Koliko se ljubavi krije iza svega toga. Bog nije dvoznačan, ne krije se iza zagonetki, nije planirao budućnost svijeta na neodgonetljiv način. Ne, On je jasan. Ako to ne razumijemo, u opasnosti smo da ne razumijemo značenje trećeg izraza iz molitve Očenaš. Naime, Biblija je puna izrazâ koji nam pripovijedaju o Božjoj pozitivnoj volji prema svijetu. A u *Katekizmu Katoličke Crkve* nalazimo zbirku citata koji svjedoče o ovoj vjernoj i strpljivoj Božjoj volji (usp. brr. 2821-2827). I sveti Pavao u Prvoj poslanici Timoteju piše: „Bog... hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine“ (2, 4). Ovo je, bez trunke sumnje, Božja volja: spasenje čovjeka, ljudi, svakoga od nas. Bog svojom ljubavlju kuca na vrata naših srdaca. Zašto? Da nas privuče; da nas privuče k Sebi i nosi

nas naprijed na putu spasenja. Bog je blizu svakome od nas svojom ljubavlju, da nas uzme za ruku i vodi k spasenju. Koliko se samo ljubavi krije iza toga!

Dakle, moleći „budi volja tvoja“ nismo pozvani da sluganski prigibamo glavu, kao da smo robovi. Ne! Bog želi da budemo slobodni; to je ljubav Onoga koji nas oslobađa. Naime, Očenaš je molitva djece, a ne robova; ali djece koja poznaju srce svoga oca i uvjereni su u njegov naum ljubavi. Jao nama ako bismo, izgovarajući ove riječi, slijekali ramenima u znak mirenja sa sudbinom koja nam se ne mili i koju ne uspijevamo promijeniti. Naprotiv, to je molitva puna gorljivog povjerenja u Boga koji želi dobro za nas, život, spasenje.

To je hrabra molitva, čak i borbena, jer u svijetu ima mnogo pa i previše stvarnosti koje nisu u skladu s Božjim naumom. Svi ih znamo. Parafrazirajući proroka Izaiju, mogli bismo reći: „Ovdje, Oče, vlada rat, zloupotreba moći, izrabljivanje, ali mi znamo da Ti želiš naše dobro, zato te molimo: neka bude volja tvoja! Gospodine, prekuj mačeve u plugove i koplja u srpove, da se nitko više ne uči umijeću ratovanja!“ (usp. 2, 4). Bog želi mir.

Očenaš je molitva koja u nama užije istu Isusovu ljubav prema Očevoj volji i taj plamen nas tjera da preobrazimo svijet s ljubavlju. Kršćanin ne vjeruje u neumitnu „sudbinu“. U vjeri kršćanâ ne postoji ništa slučajno: umjesto toga postoji spasenje koje čeka da se očituje u životu svakog muškarca i žene i da se ispuni u vječnosti. Ako se molimo, to je zato što vjerujemo da Bog može i želi preobraziti stvarnost pobjeđujući zlo dobrom. Tome Bogu ima smisla iskazivati posluš i prepuštati se također u času najteže kušnje.

To je bio slučaj s Isusom u Getsemanskom vrtu, kad je iskusio tjeskobu i molio: „Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!“ (Lk 22, 42). Isus je satrven od zla svijeta, ali se s pouzdanjem prepušta oceanu ljubavi Očeve volje. I mučenici, u svojoj kušnji, nisu tražili smrt, nego ono što slijedi nakon smrti, a to je uskrsnuće.

Bog nas, iz ljubavi, može dovesti do toga da kročimo teškim putovima, da iskusimo bolne rane i trnje koje žeže, ali nas nikada neće napustiti. Uvijek će biti s nama, uz nas, u nama. Za vjernika to je više od nade, to je jedna sigurnost.

Bog je sa mnom. Isto to nalazimo i u onoj prisposobi iz Lukinog Evanđelja posvećenoj potrebi da se uvijek moli. Isus kaže: „Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu? Kažem vam, ustati će žurno na njihovu obranu“ (18,7-8). Takav je Gospodin, tako nas ljubi, toliko nas voli. Želim vas sada pozvati da svi zajedno izmolimo Očenaš. Oni koji ne znaju talijanski, neka mole na svome jeziku. Pomolimo se zajedno. (Svi zajedno mole Očenaš).

Ovih su dana velike poplave sijale tugu i razaranja u raznim krajevima Mozambika, Zimbabvea i Malavija. Tim dragim narodima izražavam svoju bol i svoju blizinu. Povjeravam mnoge žrtve i njihove obitelji Božjem milosrđu i molim se za utjehu i podršku onima koji su pogođeni ovom nevoljom.